

Останалитѣ окончателно сливенци въ Русия и Ромжния.

Отъ сгруппираниѣ въ едно съ внушителенъ брой сливенци изъ разнитѣ градове на Ромжния и Русия могатъ да се посочатъ само два града: *Плоещѣ* и *Болградѣ*. Въ останалитѣ градове, като: Браила, Букурещъ, Галацъ, Тулча, Кюстенджа, Гюргево и т. н. сливенци сж живѣли разпрѣснато между другитѣ колонисти или между чуждото тамъ население.

Въ *Болградѣ* сливенци живѣятъ въ свой отдѣленъ кварталъ, нарѣченъ *Сливенски*. Собствено, цѣлиятъ градъ може да се счита направенъ и населенъ почти само отъ сливенци и ямболци. Послѣднитѣ сжщо иматъ свой кварталъ, а третиятъ по редъ е на „вети“, заварени българи — *туканци*. Тѣ сж били не толкова интелигентни и затова изразътъ „туканска глава“ се считалъ за обиденъ.¹⁾

Като бесарабски градъ, Болградъ по силата на Парижкия договоръ отъ 1856 г. се отнема отъ Русия и се дава отново на автономнитѣ дунавски княжества: Влахия и Молдавия. Това промѣня значително живота на колониститѣ. Въ политическия и общественъ вървежъ на Бесарабия най-видна роль сж играли болградци, а главно живушитѣ тамъ сливенци, които се сматрятъ и за най-интелигентнитѣ въ Бесарабия. И дори до днесъ едни отъ най-виднитѣ тукъ български сѣмейства сж сливенцитѣ *Парушеви* и *Атанасиеви*. За *Парушеви* ще се спомене и при духовния развой на Сливенъ, тъй като единъ отъ тѣхъ е взелъ инициативата за основаването на *първата българска гимназия*.²⁾ *Василь Парушевъ* е билъ народенъ прѣдставител на Болградъ, а *Андонъ Парушевъ* — кметъ на града. Дъщерята на *Никола Парушевъ*, по мжжъ *Теодоровичъ*, е била прѣдседателка на *първото българско женско дружество*.

Атанасиевици, едни отъ най-състоятелнитѣ жители на Болградъ, сжщо сж играли видна роль. *Никола Атанасиевъ* е билъ секретаръ на кметството, болградски делегатъ до влашкото правителство за облекчение положението на колониститѣ и т. н. По дѣдо, професоръ *Ал. Тодоровъ*, роденъ въ Болградъ, сжщо е отъ Сливенъ. Сжщото е и съ генералъ *Николаевъ* по баща.

¹⁾ За началото на Болградъ и българскитѣ колонии въ Бесарабия ср. Скалковски, Клаусъ, Титеровъ (Българитѣ въ Бесарабия) и т. н. Даннитѣ на Клаусъ сж различни отъ тия на Скалковски. Тукашната черква е била започната въ 1833 г. и свършена въ 1838 г. (поредъ Клаусъ, тя е най-великолѣпния храмъ въ Новороссийския край, стр. 339.

²⁾ Основана въ 1858 г. Ср. Б. кн., 1858 г., II, 191; Титеровъ, 138; До 1879 г. тя се наричала *Scoala centrala din Bolgrad*, а отъ 1884 г.: Гимназия императора Александра III въ Болградѣ. Тя е дала много просвѣтени синове на България.